

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2022 • PRVO TROMESEČJE • JUŽNA AZIJSKO-PACIFIČKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na prednjoj korici časopisa: Zelindo Žoao Laj, 42 godine, vlasnik radnje, molio se Bogu za autobus u kome neće biti dozvoljeno pušenje u Istočnom Timoru. Bog je odgovorio na njegovu molitvu. Priču o tome možete pročitati na 18. stranici časopisa.

ISTOČNI TIMOR

- 4 Pronaći pravi put / 1. januar
- 6 Brinuti se o Božjoj bašti / 8. januar
- 8 Krenuti novim putem / 15. januar
- 10 Biblija samo za sveštenike / 22. januar
- 12 Anđeli među nama / 29. januar
- 14 Batine jačaju veru / 5. februar
- 16 Tinin test / 12. februar
- 18 Čudesni autobus / 19. februar

LAOS

- 20 Progonjena zbog vere / 26. februar
- 22 Udovica iz Udomksaja / 5. mart

TAJLAND

- 24 Opraštanje majci, 1. deo / 12. mart
- 26 Opraštanje majci, 2. deo / 19. mart
- 28 Program 13. subote:
Poslednja prilika za Boga / 26. mart
- 30 Budući projekti 13. subote
- 31 Uredništvo časopisa
- 32 Mape

 = Priče koje posebno mogu da interesuju tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Pre tri godine, deo darova 13. subote bio je upotrebljen za izgradnju adventističke međunarodne misionске srednje škole u Koratu na Tajlandu, kao i kompleksa učionica i drugih zgrada na novoj lokaciji. Priče o tome možete naći od 24. do 30. stranice časopisa.

Ovog tromesečja posvetićemo se Južno azijsko-pacifičkoj diviziji (JAPD) u kojoj se nalazi 14 država: Bangladeš, Brunej, Kambodža, Indonezija, Laos, Malezija, Mjanmar, Filipini, Singapur, Šrilanka, Tajland, Istočni Timor, Vijetnam, Pakistan.

U ovoj diviziji živi 1,1 milijarda ljudi uključujući približno 1,7 miliona vernika Hrišćanske adventističke crkve. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 636 ljudi.

Ovog tromesečja 4 projekta 13. subote biće sprovedena u državama ove divizije (Pakistan, Laos, Vijetnam i Istočni Timor).

POSEBNE KARAKTERISTIKE

Ako želite da učinite svoju Subotnu školu zanimljivijom, možete preuzeti Misioniski časopis u PDF verziji sa linka: bit.ly/childrensmision ili ga čitati na Fejsbuku. Posetite i lajkujte našu Fejsbuk stranicu ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Iskoristite prednosti misioniskih priča u video-zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, sa posebnim fokusom na primaoce misioniskih darova 13. subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video-klipa i linka na Internetu, da biste mogli da preuzmete aplikaciju, ili posmatrate video-klipove onlajn.

Svake sedmice postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu, dok čitate misioniske priče, ili možete odštampati i slikama ukrasiti prostoriju Subotne škole ili vašu subotnoškolsku tablu.

Dodatne informacije i aktivnosti: U odeljku IZVORI, možete naći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni materijal za vaše misioniske prezentacije. Za dodatne informacije možete me i direktno kontaktirati: mcchesneya@gc.adventist.org

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojim duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Mogućnosti

Darovi 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za izgradnju:

- Osnovne škole u Luang Namti u Laosu.
- Zdravstvenog centra u severnom Pakistanu.
- Dečjeg obrazovnog centra u Long Tanu u Vijetnamu.
- Bloka spavaonica u adventističkoj međunarodnoj školi u Dili u Istočnom Timoru.

Pronaći pravi put

ISTOČNI TIMOR / 1. JANUAR

Mario da Kosta, 44

Mnogobrojni događaji su bili organizovani širom grada da bi se proslavio veliki verski praznik u Istočnom Timoru, a ja sam odlučio da odem na trku konja.

Da bih došao do hipodroma, morao sam da prođem pored Adventističke crkve. Dok sam tuda prolazio, biblijski radnik Marijano me je ugledao i krenuo prema meni.

„Ako imate vremena, da li biste proučavali Bibliju sa mnom?“, upitao je.

Proučavao sam nekoliko puta Bibliju sa adventistima, ali sam prestao zato što mi se činilo da propovedaju iste stvari kao i moja crkva. Pa ipak, kada je biblijski radnik krenuo prema meni i postavio mi pitanje, osetio sam duboku želju da saznam više o Bibliji.

„Želeo bih da proučavam Bibliju“, odgovorio sam.

„Ne morate da dolazite k meni, posetiću ja vas“, rekao je Marijano. „Doći ću nakon što završite svoje obaveze.“

Otišli smo u moj dom odmah nakon konjskih trka i počeli zajedno da proučavamo Bibliju.

Proučavali smo otprilike četiri meseca, odlazio sam sa njim u Adventističku crkvu subotom. Nedeljom sam odlazio u svoju crkvu. Ništa pogrešno nisam video u tome da proslavljam Boga i subotom i nedeljom.

Posle određenog vremena, sa jednim adventističkim evanđelistom počeo sam da proučavam Knjigu proroka Danila i Otkrivenje. U knjizi proroka Danila čitamo: „I govoriće reči na Višnjeg, i potiraće svece Višnjeg, i pomišljaće da promeni vremena i zakone; i daće mu se u ruke za vreme i za vremena i za po vremena.“ (Danilo 7,25)

Kod svoje kuće, otvarao sam nekoliko puta Bibliju, čitajući taj stih ponovo i iznova.

Pomislio sam da ono što sam godinama verovao zapravo nije istina.

Zatvorio sam Bibliju i pokušao da zaspim. Pitao sam se da li adventisti pokušavaju da me prevare ili su mi namerno pokazali taj stih da bi me ubedili da pređem u njihovu crkvu.

Kako nisam mogao da zaspim, upalio sam svetlo i ponovo otvorio Knjigu proroka Danila. Dok sam čitao, bio sam sve više uveren u misao da je moja crkva promenila dan bogoslužnja i Božji zakon koji jasno kazuje da je subota sedmi dan.

Kasnije sam saznao da je to bilo delovanje Svetog Duha.

Odlučio sam da postim i da se molim: „Da li je subota ili nedelja dan pravog Božjeg bogoslužjenja? Koja crkva je u pravu i iznosi pravu nauku?“

Nakon što sam postio i molio se nedelju dana, javila mi se misao u umu: „Bolje bi bilo da slediš ono što je napisano u Bibliji.“

Odlučio sam da sledim Božju volju onako kako je objavljeno u Pismu.

Iako sam odlazio u crkvu svake subote, pastor me nije pozivao da se krstim. Nakon službe u crkvi, on i ja bismo obično zajedno ručali i razgovarali o Bibliji.

Jedne subote, na pauzi između dve službe, upitao sam pastora: „Kada će biti održano krštenje za osobe koji žele da se krste?“

„Sve zavisi od osobe koja želi da se krsti“, odgovorio je. „Možemo zakazati krštenje kad god ta osoba bude spremna.“

U tom trenutku doneo sam odluku da ću se krstiti prvom prilikom.

Pastor me je zagrlio. Ostali vernici su videli našu radost i došli da mi čestitaju što sam doneo tu odluku.

„Bog te poziva“, rekli su mi.

Kada sam čuo te reči, zaplakao sam, jer sam bio svestan da sam pronašao pravi Božji put.

Danas Mario radi kao biblijski radnik koji vodi mnoge ljude na pravi Božji put, uz silu Svetog Duha putem biblijskih proučavanja.

U narednih nekoliko sedmica čitaćemo iskustva tih ljudi.

Vaša darovanja 13. subote pre šest godina pomogla su da se otvori prva i jedina adventistička škola u Istočnom Timoru. 🌍

Ovog tromesečja vaša darovanja će biti upotrebljena za izgradnju bloka spavaonica u školi, tako da bi deca iz udaljenih sela, kao što je ono u kome Mario radi kao biblijski radnik, mogla da stiču obrazovanje u školi.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

U vezi sa pričom

- Zamolite nekog mladića da iznese ovu priču kao svoje iskustvo.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2022.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju misionskih aktivnosti u velikim gradovima, kao i među nehrišćanskim religijama. Cilj broj 5 govori o misionskim inicijativama, bilo da su lične ili javne, sa ciljem potpunog uključivanja svih vernika i njihovog duhovnog rasta, kako individualno, tako i u okviru porodice. Izgradnja bloka spavaonica u adventističkoj međunarodnoj školi u Istočnom Timoru pomoći će da se ispuni misionski cilj broj 4, jačanje adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode, zdravlja celokupnog čovekovog tela, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Misija Istočnog Timora je organizovana 2009. godine, i direktno je povezana sa Južnom azijsko-pacifičkom divizijom. U ovoj državi postoji jedna crkva i dve grupe sa ukupno 696 vernika. Na populaciju države od 1.318.000 ljudi, to predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 1.874 ljudi.

Brinuti se o Božjoj bašti

Mario da Costa, 44

Bašta u kojoj se gaji povrće je dobro mesto za proučavanje Božje Reči. U bašti može niknuti i seme istine.

Mnogi ljudi u Istočnom Timoru imaju bašte u blizini svojih domova.

Usevi su neophodni za prehranjivanje, a višak proizvoda se prodaje da bi se zaradio novac. Osnovne namirnice koje se uzgajaju u porodičnim baštama su kukuruz, kasava, slatki krompir. Mnogi ljudi takođe uzgajaju tikve, papaju, banane i kikiriki.

Radio sam u svojoj bašti kada je jedan vođa Adventističke crkve došao u moj dom i rekao mi: „Organizujemo tromesečni kurs za obuku biblijskih radnika. Trebalo bi da nam se pridružiš.“

Dopala mi se ta ideja. Čeznuo sam da širim svoju novootkrivenu ljubav prema Isusu, nakon što sam se nedavno krstio.

Nakon programa obuke na seminaru, svi polaznici su se okupili u jednoj Adventističkoj crkvi u glavnom gradu Istočnog Timora, Dili, da bi saznali ko će služiti u kome mestu. Ja nisam bio izabran. Bilo je više biblijskih radnika od mesta na kojima bismo radili.

Vratio sam se u svoje rodno selo da se brinem o svojoj bašti. Postao sam takođe aktivan vernik crkve.

Nekoliko godina je proteklo, a onda me jedan drugi vođa crkve pozvao iz Dile. „Imam jednu ideju. Zašto ne bi služio kao biblijski radnik u svojoj oblasti?“

Svidela mi se ta ideja. Kratko vreme nakon toga došao sam u selo Kodo i upoznao jednog meštana Adolfa. Rekao sam mu da živim u udaljenom mestu i da su me poslali u njegovo selo kao biblijskog radnika Hrišćanske adventističke crkve. Nikada ranije nije čuo za Adventističku crkvu, i bio je radoznao da sazna nešto više o tome.

Ispričao sam Adolfu kako sam saznao za biblijsku istinu o sedmom danu suboti, i odlučio da se pridružim Hrišćanskoj adventističkoj crkvi. Otvorio sam svoju Bibliju i govorio o pravom Gospodnjem danu, koji je subota, a ne nedelja.

Primitio sam da je naš razgovor uticao na Adolfa. Molio sam se da Sveti Duh deluje na njegovo srce.

Tri dana kasnije, ponovo sam došao u Adolfov dom, i pozvao ga da mi se pridruži u radu u bašti jednog komšije, Anđela.

Video sam da meštani sa radošću prihvataju moju pomoć u radu u svojim baštama. Dok radimo, mogu da im govorim o istinama iz Biblije. Dok smo Adolfu i ja pomagali

Anđelu u njegovoj bašti, ja sam širio Reč Božju.

Zapazio sam da su Adolfo i Anđelo uživali u razgovoru. Kada smo završili sa poslom tog kasnog popodneva, Adolfo je došao do mene i upitao: „Da li bi mogao da proučavaš Bibliju sa mnom?“

Počeli smo da se nalazimo u večernjim časovima da proučavamo zajedno. Kako nije bilo struje u selu, morao sam da obezbedim kerozin za lampu. Tokom dana bih svedočio drugim meštanima dok sam im pomagao u radu.

Adolfo je postao prvi meštanin koji se pridružio Adventističkoj crkvi. Zatim je Anđelo zatražio biblijska proučavanja. On je vodio lokalnu seosku crkvu 12 godina, i mnogi meštani su bili ljuti kada su videli da proučava Bibliju sa mnom. Čuo sam da su planirali da me istuku.

Anđelo je bio zabrinut za moju bezbednost. Predložio je da prestanemo sa proučavanjem.

Jednog dana, on i ja smo sakupljali i jeli osušene i oljuštene kokosove orahe u njegovoj bašti. Primetio sam da je jedan suvi kokos počeo da cveta. Bilo je neobično da uveli kokos cveta.

„Hajde da zasadimo ovaj kokos i napravimo dogovor sa Bogom“, rekao sam Anđelu. „Ako je Božje delovanje prisutno na ovoj zemlji, onda će i ovaj kokosov orah živeti. Međutim, ako Božje delovanje brzo utihne ili nestane na ovoj zemlji, onda će i ovaj kokosov orah uvenuti.“

Deset godina je proteklo, i osušeni kokosov orah izrastao je u zdravo drvo. Anđelo je bio svestan tog čuda. Prilikom nedavne posete tom selu, video sam Anđela, a on je izjavio da želi da se krsti.

Nadam se da će mnoge duše biti privučene Gospodu u bašti koju mi je Bog dao na staranje u Istočnom Timoru. 🌍

U vezi sa pričom

- Zamolite nekog mladića da iznese ovu priču kao svoje iskustvo.
- Pročitajte dodatne priče o Mariju iz protekle i sledeće sedmice.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2022.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o oživljavanju Svetske misije i žrtvovanju za misiju kao načinu života koji uključuje ne samo pastore, već sve članove crkve, mlade i stare, koji treba radosno da svedoče za Hrista i učestvuju u stvaranju učenika. Cilj broj 2 govori o jačanju misionskih aktivnosti u velikim gradovima, kao i među nehrisćanskim religijama. Cilj broj 5 govori o misionskim inicijativama, bilo da su lične ili javne, sa ciljem potpunog uključivanja svih vernika, i njihovog duhovnog rasta, kako individualnog, tako i u okviru porodice. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obliča u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Vaša darovanja 13. subote pre šest godina pomogla su da se otvori prva i jedina adventistička škola u Istočnom Timoru.

Ovog tromesečja vaša darovanja će biti upotrebljena za izgradnju spavaonica u školi, da bi deca iz udaljenih sela, kao što je Kodo, mogla da stiču obrazovanje u školi.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

ISTOČNI TIMOR / 15. JANUAR

Krenuti novim putem

Adolfo Monteiro, 40

Voleo sam svoju crkvu u selu Kodo u Istočnom Timoru. Odlazio sam na bogoslužje svake nedelje, kao i na molitvene sastanke. Učestvovao sam u svakoj crkvenoj aktivnosti.

Onda je Mario došao u moje selo.

Došavši u moj dom, rekao mi je da živi u udaljenom selu, i da je poslan u ovo selo kao volonterski biblijski radnik Hrišćanske adventističke crkve. Nikada ranije nisam čuo za tu crkvu.

Mario mi je govorio kako je našao biblijsku istinu o sedmom danu suboti, i kako je odlučio da se pridruži Adventističkoj crkvi. Otvarao je svoju Bibliju i čitao mi stihove koji govore da je pravi Gospodnji dan zapravo subota, a ne nedelja. U Bibliji sam video dokaze da je subota sedmi dan, a da je nedelja prvi dan sedmice.

Počeo sam iskreno da se molim Bogu. Pitao sam Ga da li treba na stari način da nastavim da svetkujem nedelju kao prvi dan sedmice, ili da po novom saznanju svetkujem subotu kao sedmi dan u sedmici.

„Gospode“, molio sam se, „da li je stari način po Tvojim volji ili novi način?“

Molio sam se tri dana uzastopce, a zatim sam treće noći usnio jedan san. Ispred mene pružala su se dva puta - jedan stari i jedan novi put. Kao da sam čuo da neko kaže: „Bolje je da ideš novim putem, da ostaviš stari.“

Ujutru, kada sam se probudio, razmišljao sam o snu. Delovao je tako istinito.

Tog dana, Mario je ponovo došao u moj dom i pozvao me da pomognemo u radu u bašti mom prijatelju Anđelu.

Dok smo radili, Mario je svedočio Anđelu i meni iznoseći citate iz Biblije.

Mario je uvek govorio o Bibliji kada je pomagao meštanima u njihovim poslovima. Svi smo sa uživanjem slušali njegova svedočenja.

Njegove reči su takle moje srce tog dana na neki poseban način, i ja sam zatražio od njega da proučava Bibliju sa mnom.

Nakon mog krštenja, nekoliko meseci kasnije, govorio sam svojoj supruzi o svemu što sam saznao iz Biblije. Krstila se zajedno sa još nekoliko ljudi u mom selu.

Život nije bio jednostavan od trenutka kad smo se pridružili Hrišćanskoj adventi-

stičkoj crkvi. Nekoliko godina kasnije, ženin brat, vođa u našoj bivšoj crkvi, tražio je da se odrekne svoje vere. Čak je ljutito vikao na moju suprugu u mom prisustvu.

„Samo tvoj suprug može da menja svoju veru“, rekao je, dodajući: „Ti ne smeš da ga slediš u tome.“

Moja supruga je izjavila da namerava da ide novim putem.

„Ja sam udata i imam svoju porodicu“, odgovorila je. „Moj suprug je glava moje porodice, i ako on ide nekim putem, ja ću ga u tome slediti.“

Dok smo se suočavali sa teškim pritiskom od strane naše rodbine, Bog je bio veoma dobar prema nama.

Moja supruga i ja smo se molili za našu rodbinu, i moja majka i dva brata su se pridružili Adventističkoj crkvi.

Kao radnik obezbeđenja ja nemam mnogo novca da podupirem širenje evanđelja, ali imam energiju da svedočim i širim biblijsku istinu drugim ljudima.

Dovođenje duša Isusu je moja obaveza i odgovornost, jer znam da je svaka duša dragocena u Njegovim očima. Svakoj osobi koju upoznam, govorim da je Isus zaista voli i da želi da je spasi.

Molimo vas da se molite za adventiste u selu Kodo. Molite se da im Bog pomogne da mogu da svedoče svojim životima i postupcima, kako ljudima u selu, tako i izvan njega.

Molite se za jedinu crkvenu školu u Istočnom Timoru, u udaljenom glavnom gradu Dili. Tamo će deca iz cele države moći da stiču obrazovanje. 🌐

Uz pomoć darova 13. subote ovog tromesečja, izgradićemo spavaonice u školi, koje će omogućiti i olakšati deci i iz udaljenih krajeva da stiču adventističko obrazovanje.

U vezi sa pričom

- Zamolite nekog mladića da iznese ovu priču kao svoje iskustvo.
- Možete pročitati Mariovu priču iz prethodne sedmice o tome kako je upoznao Adolfa, i iz naredne kako je njegovo svedočenje pokrenulo još jednog čoveka.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2022.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Oko 60% stanovništva Istočnog Timora živi u ruralnim krajevima. Većina se bavi poljoprivredom uzgajajući kasavu, kokos, kafu, kukuruz, pirinač i slatki krompir (batat).
- Većina ljudi je papuanskog, malajskog ili polinežanskog porekla. Skoro sve stanovništvo je rimokatoličke vere, sa malom protestantskom i islamskom manjinom. U Istočnom Timoru se govori oko 40 različitih jezika i dijalekata. Dva zvanična jezika koja se koriste u državi su tetum, kojim se većina služi, i portugalski jezik, kojim govori manji procenat ljudi. Engleski i indonežanski su poslovni jezici.

Biblija samo za sveštenike

ISTOČNI TIMOR / 22. JANUAR

Anđelo Pereira, 43

Moje srce je čeznulo za proučavanjem Biblije. Međutim, crkveni vođa mi je rekao da Bibliju može da čita i tumači samo sveštenik.

Dozvolite mi da vam ispričam šta se dogodilo.

Odrastao sam u hrišćanskoj porodici i uvek sam bio aktivan u svojoj crkvi u selu Kodo u Istočnom Timoru.

Kada sam imao 23 godine, počeo sam da pomažem u radu omladinske grupe u mojoj crkvi. Sa 27 godina pridružio sam se misionjskoj inicijativi da pođem izvan sela i svedočim ljudima. Crkvene vođe su zapazile moj entuzijazam, i kada sam napunio 31 godinu, pozvale su me da vodim jednu crkvenu zajednicu u mom selu. Dvanaest godina sam vodio crkvu i propovedao svake nedelje iz jedne knjige crkvenih učenja.

Tada je adventistički biblijski radnik po imenu Mario došao u moje selo. Došao je k meni dok sam radio na njivi, i ponudio da mi pomogne. Dok smo radili jedan pored drugoga, počeo je da mi iznosi istine iz Biblije koje nikada ranije nisam čuo. Želeo sam da saznam više o tome.

Jednom prilikom na velikom saboru crkvenih vođa, kada nam je data mogućnost da se obratimo, predložio sam da svako od nas proučava Bibliju i koristi je za propovedanje u crkvi.

„Gospodine“, predsedavajući sveštenik je rekao, „ne možemo vas podučavati o Bibliji, jer Bibliju mogu da proučavaju samo sveštenici. Možemo vam ponuditi kratko proučavanje o našim doktrinama, tako da ih možete podučavati u svojoj crkvi.“

Kada se sastanak završio, moje srce nije imalo mira.

Pitao sam se zašto ja ne mogu sam da proučavam Bibliju.

U molitvi sam tražio od Boga da mi otkrije ko je pravi Bog o kome mogu da propovedam u svojoj crkvi.

Vrativši se kući, moje srce je i dalje bilo uznemireno. Nazvao sam adventističkog biblijskog radnika: „Možete li me podučavati o istinama iz Biblije?“, upitao sam. „Spreman sam da proučavam Bibliju sa vama tokom cele godine.“

Mario i ja smo otvarali njegovu Bibliju dok smo proučavali 28 osnovnih verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Kada smo završili nekoliko meseci kasnije, rekao je; „Sada znate pravu istinu. Molim vas, nemojte više iznositi lažnu istinu u vašoj crkvi, jer ako narod podučavate onim što nije istina, nećete moći da uđete u carstvo nebesko.“

Znao sam da Mario govori istinu. Čitao sam Isusove reči koje je uputio učenicima: „Ako ko pokvari jednu od ovih najmanjih zapovesti i nauči tako ljude, najmanji nazvaće se u carstvu nebeskom; a ko izvrši i nauči, taj će se veliki nazvati u carstvu nebeskom.“ (Matej 5,19)

Želeo sam da budem nazvan velikim u carstvu nebeskom. Bio sam tužan i osećao sam krivicu zbog svoje prošlosti. Odmah sam dao ostavku na mesto vođe u crkvi, ali mi nije izgledalo moguće da napustim crkvu. Šest godina sam se borio, moleći se: „Gospode, kada ću moći da se pridružim Tvom narodu?“

Jednog dana dok sam prolazio pored stričeve kuće, video sam kako razgovara sa Mariom. Neodoljiva želja da se krstim i predam svoj život Spasitelju o kome sam proučavao u biblijskim poukama ispunila je moje srce.

„Kada će ponovo biti organizovano krštenje, mogu li se krstiti?“, upitao sam Maria.

Mario je odmah pozvao adventističkog pastora, i pošto su se dogovorili oko posebnih mera zbog ograničenja usled pandemije, krstio sam se zajedno sa roditeljima svoje supruge, tokom 2020. godine.

Veoma sam srećan što mogu da budem deo svetske porodice Hrišćanske adventističke crkve. Molimo vas da se molite da moja supruga i deca poželeva da slede Božju istinu. 🌍

Vaša darovanja 13. subote pre šest godina pomogla su da se otvori prva i jedina adventistička škola u Istočnom Timoru.

Ovog tromesečja vaša darovanja će biti upotrebljena za izgradnju spavaonica u školi kako bi deca iz udaljenih sela, kao što je Anđelovo selo Kodo, mogla da stiču obrazovanje u školi.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

U vezi sa pričom

- Zamolite nekog mladića da iznese ovu priču kao svoje iskustvo.
- Prošle sedmice ste mogli da čitate priču o još jednom čoveku koji se obratio pomoću Mariove misionske službe.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq)
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2022.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Holandski i portugalski trgovci bili su prvi Evropljani koji su došli u Timor oko 1500. godine. Obe države su se utrkivale oko prevlasti nad ovom oblašću do 1906. godine, kada je odlučeno da se ostrvo podeli. Zapadna polovina je pripala Holandiji, a istočna Portugalu. Iako su Japanci tokom Drugog svetskog rata okupirali ovu državu, opet je posle rata postala portugalska kolonija. Godine 1974, Portugal se povukao iz Istočnog Timora, kratko vreme nakon što su vojnici takođe napustili Indoneziju. Od tada se ova država suočavala sa stalnim nemirima do 1999. godine, kada je australijska mirovna misija stigla na ostrvo. Istočni Timor je 2002. godine postao nezavisna država, i od tada ponovno gradi svoju infrastrukturu.

Anđeli među nama

Lusio i Jelri Dias

Lusio i njegova supruga Jelri nisu očekivali da će biti gađani kamenjem zato što su objavljivali Isusov skori dolazak jednoj grupi ljudi u Istočnom Timoru. Takođe, nisu očekivali da će videti anđele.

Pioniri svetske misije Hrišćanske adventističke crkve bili su raspoređeni po planinama da bi doprli do ljudi koji su govorili "fataluku" jezikom, jednim od 30 jezika koji se upotrebljava među 1,3 miliona ljudi u ovoj državi.

Ovaj bračni par je imao jednu prednost, "fataluku" jezik jer bio jezik Lusiove majke.

Ne znajući odakle da krenu, par je započeo dnevne molitvene šetnje u četiri sela ove oblasti. Nakon nekog vremena, odlučili su da ponude deci meštana pomoć u učenju matematike i engleskog jezika nakon školskih obaveza.

Njihovi časovi postajali su sve popularniji. U prvoj sedmici rada dvanaestoro dece je pohađalo časove, a nakon nekoliko sedmica taj broj je narastao na 57.

Svakog popodneva časovi su počinjali poukom iz Biblije i molitvom. Nakon dva meseca, deca su počela da govore svojim prijateljima da Isus uskoro dolazi i pitala da li žele da budu jednog dana na nebu. Nekoliko dece je odlučilo da dođe u Adventističku crkvu. Lusio i Jelri su bili ispunjeni nadom.

Međutim, prilike su se ubrzo promenile. U trećem mesecu, deca koja nisu pohađala časove počela su da ometaju drugu decu, pretila su im i ispitivala ih. Nedugo zatim, samo 4 do 6 dece je dolazilo na popodnevne časove.

Vlasnik kuće zatražio je da je Lusio i Jelri napuste.

Bračni par se preselio u manju kuću u kojoj više nije bilo prostora za držanje časova deci.

Lusio je kasnije organizovao seriju evanđeoskih sastanaka u jednom od 4 sela nakon čega je nekoliko meštana izrazilo želju da se krsti. Na kraju serije predavanja, skoro svi meštani su dolazili. Lusio i Jelri su se osećali ispunjeno.

Međutim, jednog dana dok je bio na izvoru da natoči vodu, jedna žena ga je zaustavila i rekla: „Nemoj deliti svoje letke i pokušavati da obratiš moj narod.“

„Kako to mislite?“, upitao je.

„Znam kakve su vaše pobude“, rekla je. „Nemojte se igrati sa mnom. Pokušavate da ubedite moj narod da ide u vašu crkluvu nudeći mu novac.“

To je bila lažna optužba. Nikakav novac nikome nije bio ponuđen.

Odjednom ga je njegova sagovornica ošamarila. Njen odrasli sin koji je stajao u blizini, priskočio je i udario Lusija. Zatim su majka i sin uzeli kamenje sa puta i bacali na pionira svetske misije. Nijedan kamen ga nije pogodio u glavu. Kada se gomila ljudi

privučena galamom okupila, neko je zapretio Lusiju da će ga ubiti i potrčao kući da uzme pušku. Meštani koji su bili prijateljski nastrojeni prema Lusiju, zaklanjali su ga svojim telima dok je žurno odlazio iz sela.

Dva meseca kasnije, jedan vođa Adventističke crkve došao je u jedno od 4 sela da održi seriju evanđeoskih sastanaka. Narod se svakodnevno okupljao na predavanjima, a Lusio i Jelri su ponovo bili srećni.

Međutim, jedne večeri, nekoliko ljudi je počelo da baca kamenje na šator u kome su se održavala predavanja. Jedan kamen je pogodio medicinsku sestru u glavu, raskrvarivši joj lice. Predavanje je prekinuto te večeri.

Kamenje je bacano na ljude dok su izlazili iz iznajmljenog kamiona-crkve. Meštani su bili uplašeni. Odjednom, sedmoro visokih ljudi u sjajnoj odeći se pojavilo i stalo između kamiona i nasilnika.

Ove strance je videlo troje začuđenih ljudi, koji su ih posmatrali kako nakon nekog vremena odlaze sa tog mesta i nestaju na planinskom putu. Više niko posle ovog događaja nije bacao kamenje na misionare.

Posle vesti o sedmorici ljudi u sjajnoj odeći, meštani nisu imali sumnju da je Bog poslao svoje anđele da zaštiti svoj narod.

„Anđeli Gospodnji stanom stoje oko onih koji se Njega boje, i izbavljaju ih.“ (Psalam 34,7).

Naredne subote, 13-oro mladih ljudi je predalo svoje živote Isusu i bilo kršteno. Među njima su bila dvojica mladića koja su videla anđele.

I pored velikih izazova, Lusio i Jelri ostaju ispunjeni nadom. Oni znaju da Bog sve vodi. 🌍

Vaša darovanja 13. subote pre šest godina, pomogla su da se otvori prva i jedina adventistička škola u Istočnom Timoru.

Ovog tromesečja vaša darovanja će biti upotrebljena za izgradnju spavaonica u školi kako bi deca iz udaljenih sela mogla da stiču obrazovanje u školi.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

U vezi sa pričom

- Na slici se mogu videti trojica mladića koja su videla anđele i Rejmond Haus, predsednik Hrišćanske adventističke crkve u Istočnom Timoru.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/eud-2020-projects.
- Pioniri svetske misije su vernici laici koji rade u delu najmanje godinu dana sa ciljem da u okviru svoje sopstvene kulture osnuju crkvu u oblasti u kojoj nema adventističkih vernika. Oni imaju prednost poznavanja kulture i jezika. Tako se mogu lakše kretati među ljudima.
- Misionijska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju misionijskih aktivnosti u velikim gradovima, kao i među nehrišćanskim religijama. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionijske informacije

- Industrijski sektor u Istočnom Timoru proizvodi odeću i flaširanu vodu. U priobalnom delu ove države postoje ispitane rezerve nafte i prirodnog gasa.

Batine jačaju veru

ISTOČNI TIMOR / 5. FEBRUAR

Elizita Da Silva, 37

Moja mlađa sestra me je uzbuđeno nazvala telefonom jednog dana. „Sestro“, rekla je, „proučavam Bibliju, i lekcije su odlične. Dođi, možemo da proučavamo zajedno sa misionarima.“

Entuzijazam u sestrinom glasu probudio je moju radoznalost. Srela sam se sa njom, a tu je bio i bračni par biblijskih radnika, Julijana i Luis.

„Molim vas, podučavajte me o Bibliji“, zamolila sam ih.

Studirala sam na univerzitetu u Dili, glavnom gradu Istočnog Timora. Moja sestra Ermelinda bila je učenica srednje škole u istom gradu. Obe smo poticale iz jednog malog sela.

Proučavala sam Bibliju sa bračnim parom skoro svaki dan. Biblijske lekcije su me oduševile. Saznala sam o velikoj Božjoj ljubavi prema nama ljudima. Saznala sam da mogu da proslavljam Boga svojim telom, uključujući ishranu čistom hranom. Naučila sam da je dobar način da se pokaže ljubav prema Bogu taj da se drže Njegove zapovesti. Isus je rekao: „Ako imate ljubav k Meni, zapovesti Moje držite.“ (Jovan 14,15). Posebno su me privukle Deset zapovesti. Nikada ranije nisam čula za četvrtvu zapovest, koja počinje rečima: „Sećaj se dana

od odmora da ga svetkuješ.“ (2. Mojsijeva 20,8).

Kada sam shvatila da Bog nikada nije promenio svetkovanje svog svetog dana sa subote na nedelju, pitala sam ovaj bračni par gde mogu da svetkujem Boga subotom.

„Želim da svetkujem subotu, ali u koju crkvu da idem?“, upitala sam.

„U crkvu u Dili“, odgovorio je Luis. „Možeš tamo da ideš svake subote“, dodala je Julijana.

Emelinda i ja smo zajedno otišle u crkvu. Posle drugog odlaska u crkvu odlučile smo da se krstimo i da se pridružimo vernicima Adventističke crkve.

Naša starija braća bila su veoma ljuta kada su saznala da sam napustila našu porodičnu crkvu. Pretili su mi i tukli me. „Više nećeš studirati u ovom gradu“, rekao je jedan. „Odvešćemo te nazad u selo“, rekao je drugi.

Braća su me na silu naterala da napustim studije i da se vratim sa njima u selo. Naterali su me da jedem svinjsko meso i da idem sa njima u crkvu nedeljom. Bila sam veoma tužna. Morala sam da se zaključavam u kupatilo da bih čitala Bibliju i molila se. Ali, pretnje i batine su samo ojačale moju veru.

Odlučila sam da volim Boga celim svojim srcem i držim Njegove zapovesti. Pretnje i batine su trajale još mesec dana.

Na sreću, moja mlađa sestra je mogla da ostane u gradu. Nazvala je da mi kaže da je Adventistička crkva planirala da organizuje dvomesečni program obuke za biblijske radnike.

Želela sam da budem biblijski radnik više od bilo čega. Želela sam da budem poput Julijane i Luisa, koji su me upoznali sa učenjem Biblije. Želela sam da prenosim drugima svoja saznanja o Bogu. Jednog dana pobjegla sam od kuće.

Nakon dva meseca obuke, postala sam biblijski radnik. Volela sam ono što radim i potpuno sam se predala tome. Svakodnevno sam se molila za svoju porodicu, a posebno za braću.

Dve godine su protekle, a ja sam se udala za Reinalda, vernika Adventističke crkve. Na venčanju niko iz moje porodice nije bio prisutan.

Hvala Bogu, moja porodica je ponovo počela da razgovara sa mnom. Zahvalna sam takođe Bogu za troje dece koja sada stiču obrazovanje u jedinoj adventističkoj školi u Istočnom Timoru.

Molim vas da se molite za moju braću i ostale članove moje porodice. Molite se da škola može da podučava mnogobrojnu decu o Isusu i Njegovoj Reči. 🌐

Vaša darovanja 13. subote pre šest godina, pomogla su da se otvori prva i jedina adventistička škola u Istočnom Timoru.

Ovog tromesečja vaša darovanja će biti upotrebljena za izgradnju spavaonica u školi kako bi deca iz udaljenih sela, kao što je Elizitino, mogla da stiču obrazovanje u školi.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

U vezi sa pričom

- Zamolite žensku osobu da iznese ovu priču kao svoje iskustvo.
- Na slici možete videti Elizitu sa suprugom Reinaldom.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionke postove i važne činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2022.
- Ova misionka priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju i koriste subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Istočni Timor je postao nezavisna država 2002. godine. Iako je usled rata poprilično uništena infrastruktura u državi, u međuvremenu su prilike počele da se kreću nabolje.
- Istočni Timor je uglavnom planinska zemlja. U planinskim oblastima raste sandalovo drvo, a u nižim kokosove palme i eukaliptus. Među divljim životinjama koje nastanjuju ovu državu mogu se naći mačke cibetke, krokodili, srne, majmuni, zmije, i torbari zvani „kuskus“.
- Zvanični naziv države je Demokratska republika Istočni Timor. Glavni grad je Dili.

Tinin test

Tina Alveš, 39

Novca je uvek bilo taman dovoljno za Tinu, njenog supruga i njihovo četvero dece koji su živeli u Istočnom Timoru. Tina je radila kao računovođa, a njen suprug kao automehaničar. Uspevali su nekako da iz meseca u mesec sastavljaju kraj s krajem, sve dok nisu poslali svog sina u internatsku školu u obližnju Indoneziju. Nije postojala adventistička srednja škola u Istočnom Timoru.

Školski troškovi su bili veliki, a Tina i njen suprug počeli su da kasne sa plaćanjem kada su se neočekivani troškovi nagomilali zbog sahrana članova porodice, nakon jedne duže porodične krize.

Tina je bila očajna. Konkurisala je za posao na plantaži jagoda u Australiji. Vernici crkve su je podsećali da ima jednogodišnje dete, ali ona je bila odlučna da nađe sezonski posao u Australiji. Nadala se da će zaradom moći da plati sve dugove, i da se vrati sa nekom ušteđevinom posle šest meseci.

Otišla je da radi na farmi na Tasmaniji. Tokom prve sedmice njenog boravka, vlasnik farme je objavio da će dvostruko više plaćati radnike koji budu radili subotom. U subotu ujutro, njena cimerka, koja je takođe bila iz Istočnog Timora, krenula je prema

zasadima jagoda. Međutim, Tina je ostala u svojoj sobi.

Tokom dva meseca proslavljala je Boga subotom u svojoj sobi. Ali, jedne subote, odlučila je da potraži Hrišćansku adventističku crkvu u obližnjem gradu Lankestonu. Nije poznavala grad, i ubrzo se izgubila. Sve je izgledalo potpuno drugačije nego što je u Istočnom Timoru, skoro nikog nije bilo na ulicama, čak ni dece.

Uplašena, pokušala je da nađe put za povratak na farmu. Nakon dvosatnog pešačenja, videla je čoveka koji je čistio svoje dvorište.

„Dobro jutro, gospodine“, rekla je. „Da li možete molim vas da mi pomognete?“ „Gde se nalazi autobuska stanica?“

„Odakle ste i kuda idete?“, upitao je čovek.

„Ja sam iz Istočnog Timora, i želim da idem u Adventističku crkvu“, odgovorila je.

„Oh! Moja supruga je vernica Adventističke crkve, ali ne ide u crkvu. Međutim, poznajem neke druge vernike crkve.“

Čovek je odveo Tinu do kuće vernika crkve, i ona je počela da svetkuje Boga od tada subotom u crkvi.

Vernici crkve su je toplo dočekali, poklanjajući joj hranu, odeću, pa čak i kuhinjske potreštine. Njena cimerka i drugi radnici sa plantaže bili su zavidni i ljuti na nju, kada bi se nedeljom uveče vratila na farmu sa rukama punim poklona.

„Koji je pravi razlog tvog dolaska u Australiju?“, pitala je jedna radnica.

„Došla sam da zaradim novac“, odgovorila je Tina.

„Ali, zašto onda ne radiš subotom? Znaš da se rad subotom dvostruko više plaća“, rekla je druga radnica.

„Ti se samo zabavljaš“, rekla je treća.

Tinu su pogodile lažne optužbe. „Šest dana sedmično zarađujem novac, a samo jedan dan posvećujem Bogu. Znam da će Bog obezbediti dovoljno, čak i ako ne primam duplu isplatu za rad subotom.“

Radnici sa farme su tražili od nadzornika da je primoraju da radi subotom. Razgovarajući sa nadzornikom, Tina je rekla da je prilikom intervju za dobijanje posla obavestila vlasnika da kao adventistička hrišćanka ne može da radi subotom. Vlasnik je tada odgovorio da je Australija zemlja slobode u kojoj ljudi mogu da svetkuju dan koji izaberu.

Bilo joj je dopušteno da bude slobodna subotom.

Kako je vreme prolazilo, četiri od pet radnica pokazalo je interesovanje za Tininu religiju, otišavši u crkvu u subotu sa njom.

Na kraju šestomesečnog perioda, Tina je sebi postavila pitanje da li je donela dobru odluku kada je došla u Australiju. Novac koji je zaradila bio je jedva dovoljan da pokrije školske troškove. Međutim, kada je došlo vreme povratka u Istočni Timor, imala je više novca nego njene kolegice koje su radile subotom. Šta se to dogodilo?

U poslednju subotu pred odlazak, vernici crkve su je iznenadili darovima koje su skupili za nju. Između ostalog predali su joj koverat sa novcem. Otvorivši koverat, uvidela je da je tu bilo više novca nego da je radila svaku subotu i bila duplo plaćena zbog toga.

Suze su joj ispunile oči dok je klečala na molitvi u kupatilu. „Hvala Ti, Bože, za

U vezi sa pričom

- Na slici možete videti Tinu sa suprugom i najmlađim detetom.
- Zamolite žensku osobu da iznese ovu priču kao svoje lično iskustvo.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2022.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, i koriste subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

ovaj prekrasni blagoslov. Ovo je predivno. Nisam ni mogla da zamislim da ću dobiti toliko blagoslova bez rada. Međutim, Bog je za mene sve unapred pripremio, kao što je Isus rekao u Jevanđelju po Luci: ‘A On reče: Šta je u ljudi nemoguće u Boga je moguće.’ (Luka 18,27).

Deo darova 13. subote pre šest godina bio je upotrebljen za otvaranje prve adventističke škole u Istočnom Timoru, koju Tinina deca pohađaju.

Deo darova ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju spavaonica u školi.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

Čudesni autobus

Zelindo Žoao Laj, 42

Zelindo, 42-godišnji vlasnik radnje u Istočnom Timoru, molio se Bogu za nepušački autobus na ovom ostrvu na Indijanskom okeanu.

„Gospode, prestao sam da pijem, pušim, i jedem nezdravu hranu. Ne prodajem cigarete, alkohol, kafu ili čaj. Međutim, ljudi i dalje puše, piju. Molim Te da mi pomogneš, želim da kupim autobus u kome se neće pušiti, tako da ljudi mogu da putuju bez dima od cigareta.“

Zelindo je pozvao svoju sestru u indonežanskom gradu Surabaja i zamolio da se raspita za cenu autobusa. Odgovorila mu je porukom na telefonu da autobusi obično koštaju oko 35.000 američkih dolara, ali je ona našla jedan na popustu za 31.500.

Zelindo je uzbuđeno pozvao svog brata Fernanda koji je ponudio da učestvuje sa 10.000 dolara.

Zelindo je morao da plati depozit od 15.000 dolara, pa je prebacio novac sa svoje štednje. Tri meseca kasnije, poslao je još 6.500.

Planirao je da upotrebi bratovljevih 10.000 dolara da plati ostatak, kada je autobus sti-

gao brodom u Dili, glavni grad Istočnog Timora.

U nedelju ujutru Zelindo je primio telefonski poziv u kome mu je rečeno da je autobus stigao u luku i da može da dođe po njega narednog dana. Trebalo je da ponese preostalih 10.000 dolara. Nije bio zabrinut zato što mu je brat obećao da će mu dati taj novac.

Te večeri, Zelindo i njegova supruga računali su prihod od svoje radnje iz prethodne sedmice. Obično se prihod kretao između 10.000 i 13.000 dolara, ali sada je iznosio 28.000.

Pogledali su jedno u drugo za čuđenjem. „Šta se to dogodilo?“, pitao je Zelindo.

Ujutro je otišao kod svog brata po obećani novac. Međutim, Fernando je rekao: „Mislio sam da te nazovem i kažem, ali zaboravio sam. Trenutno ne mogu da ti pomognem sa 10.000 dolara koje sam ti obećao.“

Zelindo se samo nasmehio. Shvatio je da je Bog sve blagovremeno pripremio i

pomogao mu. Imao je dovoljno sredstava da plati autobus.

Autobus je dobio naziv „Spasenje“ i postao je veoma poznat širom ostrva, a naročito popularan među trudnicama i majkama sa decom. Ne samo da je pušenje u njemu zabranjeno, već se može čuti adventistička muzika dok autobus putuje između gradova. Velika slika na autobusu prikazuje trostruku anđeosku poruku iz Otkrivenja 14 u kome se može pročitati da Isus uskoro dolazi.

„Ljudi vole ovaj autobus“, izjavljuje Zelindo. „Oni ga vole, jer u njemu nikome nije dozvoljeno da puši.“

Čak je i policija podržala takav način poslovanja. Jednog dana jedan vernik crkve iz drugog po veličini grada na ostrvu Baukau nazvao je Zelinda rekavši da je policija došla na glavnu autobusku stanicu i rekla ostalim vozačima: „Morate da budete kao vlasnik autobusa ‘Spasenje’. On ne dozvoljava pušenje u autobusu. Treba da sledite njegov primer.“

Ljudi su tražili od Zelinda da proširi svoje autobuske usluge i na druge okruge. On im odgovara da se moli Gospodu da mu pomogne da kupi drugi autobus.

Posredstvom Zelindovog uticaja petoro ljudi se sprema da se krsti.

„Gospod blagosilja moj posao. Zahvalan sam Bogu što mi je dao mogućnost da vodim ljude k Njemu zahvaljujući autobusu i radnji.“ 🌍

Deo darova 13. subote pre šest godina je bio upotrebljen za otvaranje prve adventističke škole u Istočnom Timoru.

Deo darova ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju spavaonica u školi.

Samo oko 700 adventista živi u ovoj ostrvskoj državi od 1,3 miliona ljudi.

Škola i Zelindov autobus imaju važnu ulogu u širenju radosne vesti o Isusu.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2022.
- Ova misionijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“, govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu misije širom sveta i ulaganju vremena i sredstava u tu misiju, koja uključuje ne samo pastore, već i vernike crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje ljudima o Hristu, činiči ih Njegovim učenicima. Cilj broj 1 dalje govori o povećavanju broja vernika crkve koji učestvuju, kako u javnim misionijskim aktivnostima, tako i u pojedinačnom, ličnom duhovnom životu, sa ciljem potpunog uključivanja svih vernika u duhovni rast. Cilj broj 2 govori o jačanju misionijskih aktivnosti u velikim gradovima, kao i među nehrišćanskim religijama. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju i koriste subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obliča u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

Važne činjenice

- Istočni Timor pokriva istočni deo ostrva Timor, koji se u narodu zove „Ekuse“ i dva manja ostrva Atauro i Žako. Zapadni deo ostrva je deo Indonezije. Ukupna površina Istočnog Timora je 14.874 km².

Progonjena zbog vere

LAOS / 26. FEBRUAR

Kina, 14

Kina je trčala do kuće adventističkog pastora u selu. Stigavši do kuće, užurbano je počela da lupa na vrata. Četrnaestogodišnja devojčica uspjela je da odveže kanape kojim su je roditelji često vezivali i pobjegne iz kuće.

Kinini roditelji su je tukli zajedno sa starijim bratom koji ju je udario u lice i šutnuo u telo.

Njen greh?

Život ove devojčice se potpuno promenio jer je odlučila da se krsti u Isusovo ime i pridruži se Adventističkoj crkvi.

Njeni roditelji, nekada puni ljubavi prema njoj, okrenuli su se protiv nje i počeli da je tuku, pokušavajući da je na silu primoraju da se vrati njihovoj tradicionalnoj religiji.

Kina se čvrsto držala, odbivši da se odrekne svoje vere.

Njena smirenost i hrabrost suočena sa patnjom bila je zadivljujuća. Njeni novi adventistički prijatelji joj nisu nudili nikakve privilegije. Oni su bili mala grupa vernika, većinom žena, sastavljena od siromašnih

zemljoradnika, baštovana, i radnika koji su pokušavali da se izbore sa teškim životom.

Možda je Kina bila taknuta njihovom ljubavlju i brižnošću. Možda je Isus preko svog Svetog Duha blagoslovio ovu devojku dajući joj mir i nadu, pomažući joj da se nepokolebljivo suoči sa pritiskom i progonstvom od strane svojih ukućana.

Nešto u vezi sa Isusom ju je toliko obuzelo da je bila spremna da sve rizikuje, samo da Njega zadobije.

Ali, koliko dugo je ova devojka mogla da izdrži? Koliko dugo će moći da izdrži batine i zlostavljanje od ruku svojih roditelja i brata? Gde bi mogla da potraži pomoć i sklonište?

Kina nije imala kuda da ode, a bila je isuviše uplašena da se vrati svojoj kući. Nije mogla da ode kod drugih rođaka, jer su oni takođe smatrali da treba da se odrekne svoje vere u Isusa i da se vrati animizmu. Nije mogla da se obrati vlastima, jer je seoski starešina, takođe rođak, smatrao da ona

kao žensko dete mora da bude poslušna svojim roditeljima u svemu.

Biti poslušan roditeljima je dobra i razumna stvar. To je nešto sasvim prirodno što se poštuje u Laosu, pa čak i Biblija o tome govori: „Deco! Slušajte svoje roditelje u Gospodu: jer je ovo pravo.“ (Efescima 6,1)

Međutim, do koje mere dete treba da bude poslušno svojim roditeljima?

Sa telom prekrivenim crnim i tamno plavim masnicama bežala je do pastorovog doma. Međutim, tamo nije mogla dugo da ostane. Pastor ju je odmah poslao kod svojih rođaka u koje je imao poverenje, pre nego što su njeni roditelji došli da je traže.

Pet dana kasnije, Kina se i dalje krila od svojih roditelja. Nije nikako mogla da se vrati u svoj dom. Plašila je da se vrati, zato što su je članovi porodice u više navrata tukli.

Poslednji put, njen otac je čak pištoljem pucao iznad njene glave.

Molite se za nju. Molite se da dobije snagu od Boga da istraje u ovoj teškoj situaciji. Molite se da je anđeli Gospodnji čuvaju i zaštite od težih povreda. Molite se za njene roditelje i članove porodice, da njihova srca omekšaju, da mogu da ugledaju svetlost evanđelja, ili barem, dozvole svojoj ćerki da ima slobodu da sledi svoju savest. Molite se takođe za vernike crkve, da mogu da osmisle način kako da pomognu ovoj devojci. Možda da dobije pasoš i ode da stiče obrazovanje u nekoj adventističkoj internatskoj školi izvan države. Molite se da vernici crkve mogu mudro da se suoče sa ovakvim tragičnim situacijama. 🌐

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju škole u Laosu u kojoj devojčice poput Kine mogu da stiču obrazovanje. Hvala vam što svojim misionerskim darovanjima pomažete da se evanđelje propoveda širom sveta.

U vezi sa pričom

- Kina je pseudonim.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionerske postove i važne činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2022.
- Ova misionerska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju misionerskih aktivnosti u velikim gradovima, kao i među nehrišćanskim religijama. Cilj broj 3 govori o visokom prioritetu razvijanja resursa za misiju prema nehrišćanskim religijama i sistemima vere. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obliča u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionerske informacije

- Teritorija Laosa se nalazi u Jugoistočnoj azijskoj misiji pri Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji. Prva adventistička misionerska stanica je osnovana 1957. godine od strane Ričarda K. Hola i njegove porodice u mestu Nam Ta, u jednoj od severozapadnih provincija. Nešto kasnije, Nai Mun Lansri i njegova supruga Abel Pangan su se 1961. godine pridružili Adventističkoj crkvi sa 44 člana, pretežno Maeo narodne grupe. Godine 1962, misionersko osoblje je povučeno iz Laosa usled ratnog stanja. Kratko vreme nakon što su misionari napustili Laos, vojne snage su ušle u Nam Ta, a misionerska zgrada bila je potpuno uništena.
- U Laosu Adventistička crkva ima 1.908 vernika okupljenih u dve crkve i tri grupe. Na populaciju od 7.242.000 stanovnika, to predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 3.796 ljudi.

Udovica iz Udomksaja

LAOS / 5. MART

Sadua Li, 33

Sadua nije želeo da se preseli na sever Laosa. Pastor je imao mnogo izgovora kada su mu crkvene vođe ponudile da širi evanđelje u Udomksaju, jednoj od provincija u Laosu u kojoj nije bilo adventističkih vernika. Međutim, na posletku je zajedno sa suprugom prihvatio poziv i preselio se u iznajmljenu kuću, tokom zime.

To nije bila uobičajena zima. Temperatura u lokalnom podneblju je pala ispod 0 po prvi put u zapisanoj istoriji ove države. Životinje su ginule, a biljke se ledile.

Iznajmljena kuća je bila prazna, bez kreveta, frižidera ili pokrivača. Samo krov, zidovi i pod bili su zaštita od zime. Saosećajne komšije su donele pokrivače.

Međutim, zima je bila najmanja Saduova briga. Nije bilo jednostavno otpočeti rad u oblasti u kojoj su ljudi protiv evanđelja. Po prvi put njegova supruga i on su proslavljali Boga sami bez braće i sestara iz crkve. Osećali su se usamljeno. Nisu znali na koji način da šire evanđelje. Ubrzo posle njihovog dolaska, lokalne vlasti su pokrenule

istragu o njihovom dolasku. Osetili su veliki strah.

Sadua je nazvao jednog crkvenog vođu za savet i pomoć. Crkveni vođa nije znao da pruži drugi savet osim da se Sadua i njegova supruga mole za mudrost.

„Otpočni molitvenu šetnju i traži od Gospoda da ti pokaže šta treba da radiš“, rekao je crkveni vođa.

To je upravo ono što je pastor Li učinio. Šetao se po selu i molio. Kleknuo je na jednom obronku iznad sela i molio se Bogu za mudrost.

Nakon toga počeo je da obilazi meštane u toku subotnih popodneva. Tokom tih poseta, saznao je za jednu ženu koja je bila zasposednuta demonskim duhom, te je otišao da je vidi. Žena je bila vezana lancima u svojoj kući.

Majka petoro dece je bila vezana za stub u kući, potpuno naga, sa vidno bolesnim umom. Živela je poput psa. Sadua je saznao da je bila opsednuta demonom kratko vreme nakon smrti svog supruga.

Pitao je seoske starešine za dozvolu da se moli za tu ženu. Nisu imali ništa protiv. Pokušavali su da je izleče na razne načine, ali ništa nije pomagalo. Sadua je stavio svoju ruku na njenu glavu i molio se. Narednog dana je ponovo došao, i narednog. Sedmica dana je protekla, a žena je počela normalno da jede i pije i pomalo razgovara sa ukućanima.

Jednog dana, predala je svoje srce Isusu i demoni su je napustili.

Konačno, seoski starešina je odvezao lance i dao joj odeću. Međutim, članovi njene porodice su bili uplašeni da će se demoni vratiti. Udovica se zajedno sa petoro dece privremeno doselila u Saduov dom, dok joj njena rodbina nije dozvolila da se vrati.

Nakon proučavanja Biblije sa Saduom, udovica i njeno dvoje najstarije dece, tinejdžera, prihvatilo je u potpunosti Gospoda i bilo kršteno. Ova porodica je bila među prvim adventistima u ovoj oblasti.

Vesti o tome šta je Isus učinio za udovicu iz Udomksaja su se brzo raširile. Mnogi meštani su počeli da dolaze kod Sadua za pomoć i isceljenje. Mnogi su prihvatili poruku evanđelja i prihvatili Isusa kao svog ličnog Spasitelja.

Danas udovica iz Udomksaja zarađuje novac tako što pomaže svojim komšijama da sade pirinač, kojim prehranjuje svoju porodicu. Ona ne poseduje zemlju na kojoj bi nešto gajila, nema stalno zaposlenje, a petoro dece treba prehraniti.

Molimo vas da se molite za udovicu i njenu decu. Molite se za dragocene ljude u Laosu. 🌍

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju škole u Laosu. Hvala vam što vaši misijski darovi pomažu širenje evanđelja širom sveta.

U vezi sa pričom

- Pastor Sadua Li se na slici moli za selo. Preminuo je 2019. godine od kancera, ali njegov rad nastavlja da donosi plod u Laosu.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i važne činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2022.
- Ova misijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju misijskih aktivnosti u velikim gradovima, kao i među nehrišćanskim religijama. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Adventističko misijsko delovanje u Laosu je počelo 1968. godine, kada je A.G. Bajton, filipinski misionar, sa porodicom bio pozvan da tamo služi. Međutim, 1975. godine usled građanskog rata u kome su komunisti pobedili, adventističko delovanje u Laosu je obustavljeno sve do 1984. godine, kada je granica sa Tajlandom ponovo otvorena. Dve crkve su sve vreme bile otvorene, iako su bile skoro 10 godina odvojene od organizovanog adventističkog uticaja.

Važne činjenice

- Zastava Laosa je horizontalno prugasta. Crvena boja označava krv Laošana koji su se borili za slobodu i nezavisnost, plava boja predstavlja prosperitet i reku Mekong, a beli krug u sredini predstavlja omaž japanskoj zastavi, jer je Japan podržavao pokret otpora u Laosu tokom Drugog svetskog rata.

Opraštanje majci, 1. deo

TAJLAND / 12. MART

Čermejn Ku, 38

Kada sam predala svoj život Isusu, Sveti Duh me je podsetio na greh sa kojim sam se godinama borila. Taj poseban greh je kršio jednu od 10 zapovesti: „Poštuj oca svog i mater svoju, da ti se produže dani na zemlji, koju ti da Gospod Bog tvoj.“ (2. Mojsijeva 20,12)

Shvatila sam da grešim kada sam se pomolila Davidovom molitvom: „Okušaj me, Bože, i poznaj srce moje, ispitaj me, i poznaj pomisli moje. I vidi jesam li na zlom putu, i vodi me na put večni.“ (Psalam 139,23.24)

Možda je nevolja nastala kada sam počela da se viđam sa čovekom nehrišćaninom u mojoj domovini Meleziji. Majci se on nije svideo, i ona to nije krila. Ova velika netrpeljivost trajala je osam godina koliko sam se zabavljala sa njim.

Ja sam takođe bila tvrdoglava. Nikada nisam uzela majčino mišljenje u obzir. Uživala sam u tome da majci otežavam situaciju. Došla sam dotle da sam retko

dolazila kući, osim da prespavam, jer nisam želela da provodim vreme sa njom.

Počela sam da se molim Bogu za opraštanje. Molila sam Ga da mi pomogne da držim petu zapovest. Međutim, svakodnevno sam je kršila u naredne dve godine. Molila sam se ujutru, a istog trenutka kada bih izašla iz svoje spavaće sobe i počela da razgovaram sa majkom, ispunjavao me je gnev. Nas dve se nimalo nismo slagale. Molila sam se još upornije, ali počela sam čak da mrzim zvuk kucanja na vrata, kada mi je govorila da je hrana pripremljena.

Bila sam ćerka koja je nije poštovala, i izgledalo je kao da nema pomoći. Nekoliko meseci uopšte nisam razgovarala sa majkom. Kada je pokušavala da stupi u razgovor sa mnom, potpuno bih je ignorisala. Nisam znala kako da uopšte razgovaram sa njom.

Molila sam se još usrdnije.

Bog mi je odgovorio preko Biblije. Jednog jutra, pročitala sam Isusove reči: „Jer ako opraštate ljudima grehe njihove, oprostiće i vama Otac vaš nebeski. Ako li ne opraštate ljudima grehe njihove, ni Otac vaš neće oprostiti vama grehe vaše.“ (Matej 6,14,15) Onda sam pročitala citat u knjizi „Put Hristu“: „Borba sa samim sobom je najveći bitka koja je ikada vođena. Popustljivost prema sebi mora prestati, predavanje svega volji Božijoj, zahteva borbu;

ali duša mora da se potčini Bogu pre nego što bude obnovljena u svetosti." (str. 43)

Shvatila sam da se držim opasnog greha. Morala sam da naučim da praštam majci, ali to zaista nisam mogla da činim, jer nisam mogla da se ponizim i oprostim joj.

Bog je nastavio da radi na mom srcu i pomogao mi da ponovo počnem da razgovaram sa majkom. Slava Bogu! To je bio početak. Međutim, znala sam da me čeka još dug put. Iako smo razgovarale, nedostajalo je ljubavi i strpljenja.

U svojoj ljudskoj mudrosti mogla sam da navedem mnogo razloga zbog kojih je zaslužila da se grubo ophodim prema njoj. Mnogo puta sam smatrala da treba da primi određene pouke, jer naš narušeni odnos nije bio u potpunosti samo moja greška.

Molila sam se da me Sveti Duh promeni, ali nije bilo moguće promeniti majku. Sećam se meni poznatog citata nekog nepoznatog autora: „Ponekad Bog ne želi da promeni vašu situaciju, jer želi najpre da promeni vaše srce.“ Bila sam sve više uverena da je Bog želeo da me promeni, ali kako?

Danas Čermejn radi kao vaspitačica u obdaništu, pri međunarodnoj adventističkoj misionjskoj školi u Koratu na Tajlandu. Pre nego što je došla u školu, bila je konačno spremna da uspostavi mir sa svojom majkom. O tome saznajte više u toku sledeće sedmice. 🌐

Hvala vam što su vaši darovi 13. subote pre tri godine bili upotrebljeni za Čermejninu školu, da se adventistička međunarodna misionjska škola proširi u srednju školu, time što su bile izgrađene učionice i druge građevine na novom parcelu zemlje.

U vezi sa pričom

- Zamolite mlađu žensku osobu da iznese ovu priču kao svoje lično iskustvo.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionjske postove i važne činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2022.
- Kroz delovanje Svetog Duha u Čermejninom životu, ova misionjska priča ilustruje ciljeve delovanja Svetog Duha. Misionjska škola na Tajlandu pokazuje misionjski cilj broj 2. Ova misionjska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju misionjskih aktivnosti u velikim gradovima, kao i među nehrišćanskim religijama širom prozora 10/40. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionjske informacije

- Prvi adventista koji je bio na Tajlandu je R. A. Koldvel koji je bio u Bangkoku nekoliko sedmica 1906/1907. godine. Više od 10 godina kasnije, kolporter iz singapurske misionjske škole, koja je delovala u Bangkoku sa kineskim knjigama, izjavili su da je pronađena grupa svetkovalaca subote. To je dovelo do toga da se uspostavi stalna misija 1919. godine. E. L. Longvej, Forest A. Prat i Tan Tiam Cua koji je prihvatio crkvena učenja u Kini, doselili su se u Bangkok.
- Prvi tajlandski obraćenik bio je čovek koga je Forest A. Prat krstio 1925. godine. On je kasnije postao pomoćnik upravnika u sanatorijumu i bolnici u Bangkoku.

Opraštanje majci, 2. deo

TAJLAND / 19. MART

Čermejn Ku, 38

Protekla sedmica: Nakon što je Čermejn predala svoj život Hristu u Maleziji, shvatila je da je trebalo da poštuje svoju majku kao što je navedeno u 5. zapovesti. Ali, kako?

Istrajno sam se molila duge dve godine za ovaj moj greh, a ponekad bih čak i postavljala pitanja Bogu.

„Oh Gospode, kako ćeš da me promeniš? Molim Te, učini nešto!“

Mlađa sestra i brat vratili su se kući u Maleziju zbog velikog porodičnog okupljanja 2018. godine. Moja sestra i njen suprug doputovali su iz SAD-a, a moj mlađi brat došao je sa Tajlanda. Ovo je bila retka prilika da se cela porodica okupi, budući da smo živeli u različitim delovima sveta.

Moj brat Luter, 11 godina mlađi od mene, primetio je moj sukob sa majkom. Na dan svog povratka na Tajland, ostavio je pismo za mene u knjigu sa jutarnjim stihovima.

Pismo sam pronašla narednog jutra. Luter je pisao:

„Sa teškim srcem ti pišem ovo pismo. Zahvalan sam Bogu što si naučila mnoge biblijske istine, koje su dovele do pozitivnih promena u tvom životu. Zaista je prava radost videti svoju sestru kako ide putem službe, što je nešto zbog čega sam ponosan kada razmišljam o tebi. Slava i Hvala Bogu na tome!

Nakon molitava i razmišljanja u mom grešnom i nesavršenom stanju, uspeo sam da prikupim snagu da ti se od srca obratim vezano za tvoje delovanje i odnos sa našom majkom.

Shvatam da je naša majka nesavršena. Ponekad može biti i nerazumna. Pa ipak, to je majka koju nam je naš savršeni Bog darovao, da je volimo, ophodimo se prema njoj sa poštovanjem i budemo joj poslušni. Znam da majka ima nezgodnu narav, ali njena namera je uvek, kao što čini svaka majka, da se brine o svom detetu i zaštiti ga.

Možda nikad nećemo razumeti zašto radi ono što radi. Bojim se da ne shvataš da

naprasito reaguješ čime pokazuješ plod nestrpljenja, sebičnosti i ponosa. Bojim se takođe da to može biti potencijalna prepreka ljudima koji se nalaze oko tebe, kada vide na koji način se ophodiš i razgovaraš sa svojom majkom. Još jednom da naglasim, pišem ovo sa teškim srcem i namerom da ukorim sestru koju puno volim i za koju se brinem. Možda nisam sve ovo lepo sročio, ali verujem i molim se da Sveti Duh lično progovori tvom srcu i daruje ti duh pomirenja. Budi dobro. Mnogo te volim i molim se za tebe, tvoj mlađi brat.“

Nakon čitanja pisma, plakala sam više od sat vremena, moleći Boga za oprostaj, a u isto vreme, zahvaljujući Mu što je progovorio preko mog brata. Iako moja grešna priroda i dalje želi da se svađa sa majkom, od tog dana nisam podizala glas na nju. Bog je odgovorio na moje molitve! Kao što je obećao: „I daću im jedno srce, i nov duh metnuću u njih, i izvadiću iz tela njihovog kameno srce i daću im srce mesno.“ (Jezekilj 11,19)

Moj narušeni odnos sa majkom je bio isceljen silom Svetog Duha. Zahvalna sam Bogu što je popravio naš odnos pre nego što sam otišla iz doma. Šest dana nakon primanja bratovljevog pisma, otputovala sam u zapadnu Maleziju da prisustvujem crkvenom biblijskom seminaru. Majka me je tad ovezla do aerodroma, i ja sam je čvrsto zagrlila na rastanku. To je bio prvi zagrljaj posle 10 godina. Šest meseci kasnije, preselila sam se na Tajland i počela da radim kao vaspitačica u obdaništu pri međunarodnoj adventističkoj misionjskoj školi u gradu Korat.

Niko me verovatno ne bi krivio da sam otišla iz doma, pre nego što sam rešila sukob sa majkom. Međutim, Bog nije

U vezi sa pričom

- Zamolite mlađu žensku osobu da iznese ovu priču kao svoje lično iskustvo.
- U priči naredne sedmice, saznaćemo kako je Čermejn predala svoje srce Isusu.
- Slike možete preuzeti sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionjske postove i važne činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2022.
- Kroz delovanje Svetog Duha u Čermejnom životu, ova misionjska priča ilustruje ciljeve delovanja Svetog Duha. Ova misionjska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju misionjskih aktivnosti u velikim gradovima, kao i među nehrišćanskim religijama širom prozora 10/40. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

dozvolio da moj dugogodišnji greh prevagne.

Bog je u svoje savršeno vreme učinio čudo u mom životu, očistivši me potpuno od tog greha, pre nego što sam se preselila na Tajland.

Hvala vam što su vaši darovi 13. subote pre tri godine bili upotrebljeni za Čermejninu školu, da se adventistička međunarodna misionjska škola proširi u srednju školu, time što su bile izgrađene učionice i drugi objekti.

Hvala vam što ćete u svojim molitvama imati učenike i nastavnike iz Čermejnine škole.

Poslednja prilika za Boga

PROGRAM 13. SUBOTE / 26. MART

Čermejn Ku, 38

U prethodne dve subote mogli smo da čitamo o tome kako je Bog pomogao Čermejn da nauči kako da poštuje svoju majku. Danas ćemo čitati o tome kako je predala svoje srce Isusu.

zazvala sam Boga jednom smelom molitvom.

„Dragi Bože, dajem Ti poslednju priliku“, molila sam se. „Bila sam prisutna na toliko mnogo crkvenih događanja u prošlosti, ali nijedno nije promenilo moj život. Ja i dalje nastavljam da grešim, u čemu je onda poenta svega? Nije li bolje ostati dole u grehu, nego stalno iznova pokušavati da se uzdignem ka Tebi? Preda mnom su dve sedmice odmora, i ja ne želim da budem kod kuće. Dakle, ići ću na biblijski tečaj. Gospode, ovo je Tvoja poslednja prilika. Ako ovo ne bude delovalo, obećavam da ćeš me izgubiti zauvek!“

Odrastajući u adventističkoj porodici u Maleziji, odlazila sam redovno u crkvu i učestvovala u bogoslužbenim programima od svog ranog detinjstva. Međutim, nisam nalazila radost u duhovnim stvarima. Volela sam to što sam se zabavljala sa nehrišćaninom osam godina. Bila sam zadovoljna svojim dobro plaćenim poslom profesorke muzike u međunarodnoj školi. Međutim,

nedostajao mi je mir, zbog toga sam se molila i krenula na biblijski seminar u crkvu.

Proveli smo dve sedmice proučavajući o Svetinji. Nisam znala ništa o njoj. Dok sam rasla, ja nisam čitala Bibliju, a odlasci u crkvu bili su samo rutina. Vernici crkve su mi govorili kako da se ponašam kao adventistkinja, ali nikada nisam imala lični odnos sa Bogom.

Na biblijskom seminaru, čitali smo stihove iz Knjige proroka Jezekilja: „Tada mi reče: Prorokuj za te kosti, i kaži im: Suhe kosti, čujte reč Gospodnju. Ovako govori Gospod Gospod ovim kostima: Gle, ja ću metnuti u vas duh, i oživećete.“ (Jezekilj 37,4,5)

Vizija o suvim kostima naučila me je da je pravo oživljavanje moguće samo posredstvom Božje reči, prisustvom Njegovog daha - što je Sveti Duh. Bila mi je potrebna lična, direktna veza sa Bogom uz molitve za izlivanjem Svetog Duha.

U proučavanju o Svetinji saznala sam o Božjoj ljubavi i žrtvi. Saznala sam da poseduje silu da oprostí sve moje grehe, i da je

Njegova najdublja želja da živi sa mnom zauvek.

Božja ljubav me je u potpunosti obuhvatila i ispunila svu prazninu i slomljenost u mom životu. Predala sam svoje srce Isusu, i On je počeo snažno da deluje u mom životu.

Nešto se neočekivano dogodilo kada sam se vratila na posao. U nastavu je trebalo da uključim svetska poimanja o Deda Mrazu, vilenjacima, vilama i vešticama. Jednog dana dok sam predavala lekciju, zatražila sam od dece da mi kažu na šta ih podsećaju zvuci koje izvodim - dedin sat koji otkucava, zvuk krila slepog miša, zveckanje kostura u ukletom zamku.

Na moje iznenađenje, dva najbolja učenika u razredu, Etan i Lukas nisu želeli da učestvuju. Pokrili su svoje uši dok sam ja proizvodila zvuke, i posle su odbili da učestvuju u pevanju pesme o ukletom zamku.

Na kraju časa sam ih upitala: „Šta se to danas dogodilo sa vama? Zašto niste kao i ostala deca učestvovali u školskom programu?“

Etan se okrenuo prema meni i rekao: „Ja sam hrišćanin i ne mogu da slušam ovo.“ A zatim je zaplakao. Lukas se okrenuo prema meni i klimnuo glavom podupirući ono što je njegov drug rekao.

Ovo je jedan od najvećih prekora koje sam ikada dobila. Bog mi se moćno obratio preko ova dva dečaka. Zamislila sam se: „Iz kog razloga ja podučavam decu o sotonskim stvarima?“

Za vreme narednog školskog dvonedeljnog raspusta, vratila sam se na biblijski tečaj, na kome smo proučavali o Danilu i njegovoj trojici prijatelja, koji su odlučili da će ostati verni Bogu i kad su bili suočeni sa carem Navuhodonosorom. Setila sam se tada kako su Etan i Lukas odlučili u svojim malenim srcima da će ostati verni Bogu i kada budu stajali preda mnom.

U vezi sa pričom

- Zamolite mlađu žensku osobu da iznese ovu priču kao svoje lično iskustvo.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2022.
- Kroz delovanje Svetog Duha u Čermejinom životu, ova misionska priča ilustruje ciljeve delovanja Svetog Duha. Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju misionskih aktivnosti u velikim gradovima, kao i među nehrišćanskim religijama širom prozora 10/40. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Tajland znači „zemlja slobodnih ljudi“. Bio je poznat pod imenom Sijam do 1939. godine. Tajland je jedina jugoistočna azijska država koja nikada nije bila kolonizovana od strane neke evropske sile. Godine 1932, revolucija je dovela do konstituisanja monarhije u kojoj je kralj na čelu države.

Bila sam ubeđena da je Bog želeo da napustim svoj posao, ali nisam mogla sama to da učinim. Podelila sam svoje nedoumice sa vođom biblijskog seminara.

„Imate veoma snažno iskustvo, ali problem je što ništa ne činite.“

Otrprike u to isto vreme, Bog mi se obratio preko mog jutarnjeg bogoslužnja. Čitala sam knjigu Elen Vajt: „Kada pozivi Svetog Duha dođu u srce, naša jedina sigurnost leži u odgovoru na njih bez odla-

ganja. Kada dođe poziv: Idite na posao danas u Moj vinograd, ne odbijajte ga. 'Danas ako glas Njegov čujete, ne budite drvenastih srca.' (Jevrejima 4,7). Nije mudro odložiti poslušanje. Možda nikada nećete čuti ponovo poziv." (*Pouke velikog Učitelja*, str. 280)

Potpunim predanjem srca Bogu, napisala sam i predala svoju ostavku.

Narednih pet meseci sam odlazila na crkvene biblijske tečajeve, ali se u meni vodila borba između moje volje i Božje volje.

Moj posao u školi je bio dobro plaćen, a nisam mogla da zamislim sebe bez novca. Moja želja da budem samostalna je pretegnula. Pronašla sam posao koji je bio čak i bolje plaćen od prethodnog. Međutim, morala sam da radim ponekad subotom.

Kada sam potražila savet od pastora sa biblijskog tečaja, odvažno mi je rekao: „Tek što si napustila prethodni posao, a sad hoćeš ponovo to da radiš?“

Bez obzira koliko je borba velika, Bog je veći, i nikada mi nije dozvolio da se suočim sa iskušenjem koje ne mogu da prevaziđem uz Njegovu pomoć.

U potpuno neočekivanom trenutku, Bog je otvorio nenadano jedna vrata. Bilo mi je ponuđeno da predajem u obdaništu pri

adventističkoj međunarodnoj misionjskoj školi u Koratu na Tajlandu.

Bila sam potpuno iznenađena. Tada sam se setila Njegovih reči: „Jer misli Moje nisu vaše misli, niti su vaši putevi Moji putevi, veli Gospod; nego koliko su nebesa više od zemlje, toliko su putevi Moji viši od vaših puteva, i misli Moje od vaših misli.“ (Isaija 55,8.9)

Bog je dobar. Odgovorio je na moje molitve da nastavim da predajem muziku. Nakon dve godine rada u obdaništu, postala sam direktorka muzičkog odseka ove misionjske škole. Nikada u svom životu nisam iskusila toliki mir, i bila ispunjena tolikom radošću. Bog je zadobio moje srce, a sada je moja jedina želja da dovodim izgubljene duše lepoti Njegove ljubavi.

Hvala vam što ste darovima 13. subote pre tri godine pomogli da se izgradi Čermejnina škola u Koratu na Tajlandu. Danas ćemo darove 13. subote priložiti da podupremo širenje evanđelja širom Južne azijsko-pacifičke divizije.

Hvala vam na velikodušnim darovima 13. subote.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike)

Budući projekti 13. subote

Projekti koji će biti u žiži sledećeg tromesečja dolaze iz Južnoafričke indijsko-okeanske divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve.

- Izgradnja osnovne škole i crkve u Belizeu u Angoli.
- Izgradnja spavaonica za muškarce na Adventističkom univerzitetu Huambo u Angoli.
- Osnivanje centra i savetovališta za borbu protiv porodičnog nasilja u Lombi u Angoli.
- Izgradnja osnovne škole u Luandi u Angoli.
- Izgradnja centra za razvoj i misionstvo na kampusu Mzuzu Adventističkog univerziteta na Malaviju.
- Izgradnja centra boljeg života i FM radio stanice na ostrvu Majot.

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-zapis Mission Spotlight koji sadrži video-izveštaji iz cele Južne azijsko-pacifičke divizije i van nje. Preuzmite ga sa veb-stranice Adventističke misije na adresi bit.ly/missionspotlight.

Informacije na mreži

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za misioni deo Subotne škole. Više informacije o kulturama i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju možete naći:

Na veb-stranicama:

Laos: government website	bit.ly/GovtLaos
Trip Advisor	bit.ly/LaosTripAdv
Lonely Planet	bit.ly/36iPEUP
Thailand: government website	bit.ly/GovtThai
Amazing Thailand	bit.ly/ThaiTourism
Indie Traveller	bit.ly/ThaiIndie
Timor-Leste: government website	bit.ly/GovtTimor
Wikitravel	bit.ly/TLWikiTravel
Lonely Planet	bit.ly/TLLonelyPlanet

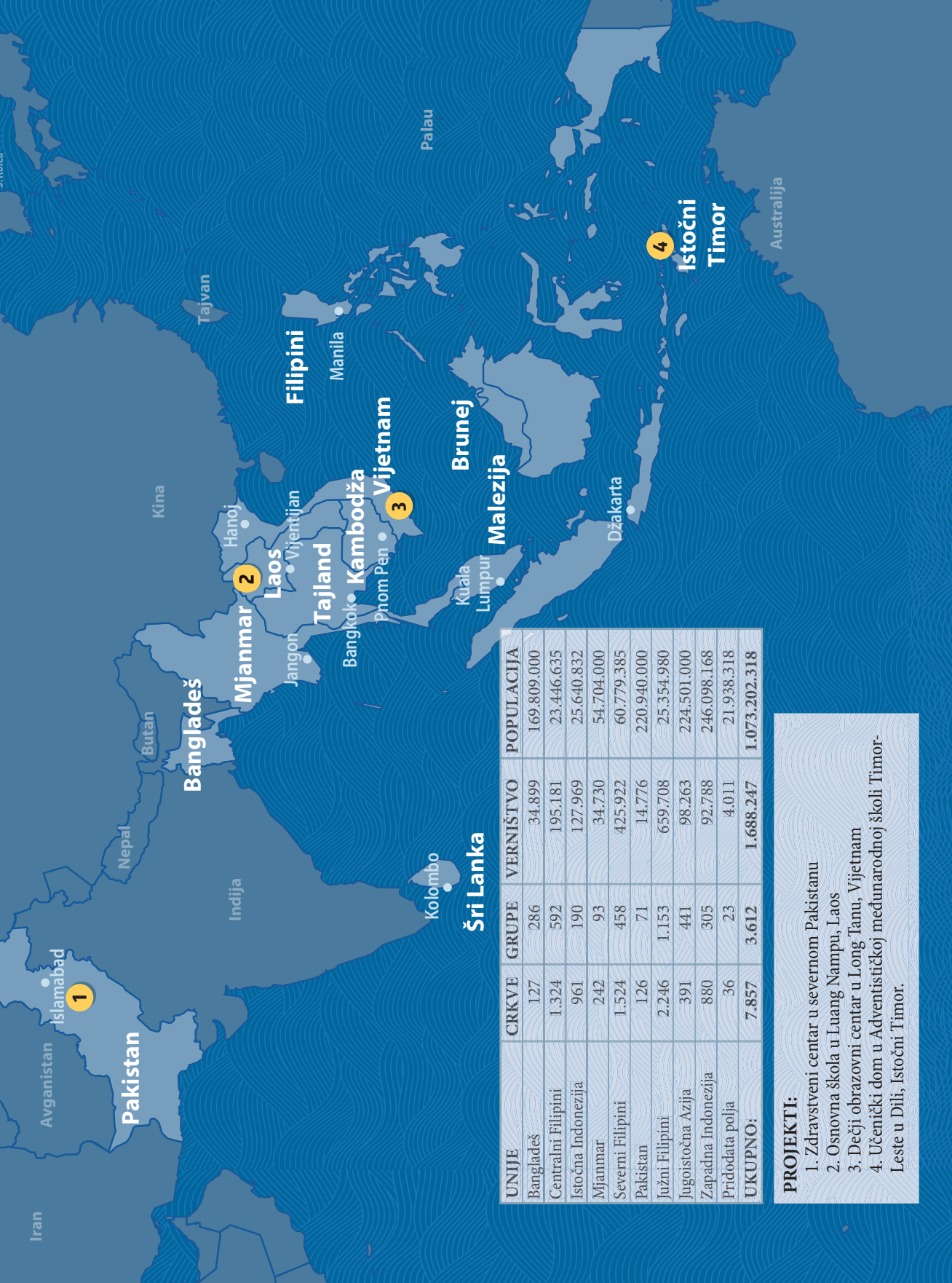
Na adventističkim veb-stranicama:

Southern Asia-Pacific Division	bit.ly/SDA-SSD
Southeast Asia Union Mission	bit.ly/SDA-SAUM
Laos Region	bit.ly/SDA-LaosMiss
Thailand Mission	bit.ly/SDA-ThaiMiss
Allias	bit.ly/SDA-Allias

Postavljanje cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misioni darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misioni dar. Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu.

Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misioni delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji. Dvanaeste subote iznesite pred Crkvu izveštaj o misionim darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

Prevod:	Dejan Majstorović
Priprema:	Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije, www.subotnaskola.org
Izdaje:	TIP Preporod, Beograd

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Bangladeš	127	286	34.899	169.809.000
Centralni Filipini	1.324	592	195.181	23.446.635
Istočna Indonezija	961	190	127.969	25.640.832
Mjanmar	242	93	34.730	54.704.000
Severni Filipini	1.524	458	425.922	60.779.385
Pakistan	126	71	14.776	220.940.000
Južni Filipini	2.246	1.153	659.708	25.354.980
Jugoistočna Azija	391	441	98.263	224.501.000
Zapadna Indonezija	880	305	92.788	246.098.168
Pridodata polja	36	23	4.011	21.938.318
UKUPNO:	7.857	3.612	1.688.247	1.073.202.318

PROJEKTI:

1. Zdravstveni centar u severnom Pakistanu
2. Osnovna škola u Luang Nampu, Laos
3. Dečji obrazovni centar u Long Tanu, Vijetnam
4. Učenički dom u Adventističkoj međunarodnoj školi Timor-Leste u Dili, Istočni Timor.